

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Aula Pavla VI.

Srijeda, 30. kolovoza 2023.

[Multimedia]

Strast za evangelizacijom: vjernikov apostolski žar. 19. Moliti i služiti s radošću: Kateri Tekakwitha, prva sjevernoamerička svetica domorotkinja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući naše kateheze na temu apostolskog žara i strasti za naviještanjem evanđelja, danas ćemo promotriti lik svete Katere Tekakwithe, prve sjevernoameričke domorotkinje koja je proglašena svetom. Rođena oko 1656. u jednom selu na sjeveru države New York, bila je kći nekrštenog poglavice Mohikanaca i majke kršćanke pripadnice plemena Algonkini, koja je naučila Kateri moliti i pjevati hvalospjeve Bogu. I mnogi od nas su također po prvi put prikazani Gospodinu u obiteljskom okruženju, posebno od strane naših majki i baka. Tako započinje evangelizacija i, štoviše, ne zaboravimo to, da se vjeru uvijek prenosi na dijalektu majki i baka. Vjeru treba prenositi na jednom dijalektu i mi smo je primili na tom dijalektu majki i baka. Evangelizacija često započinje tako: jednostavnim, malim gestama, kao što to čine roditelji koji pomažu djeci razgovarati s Bogom u molitvi i koji im govore o njegovoj velikoj i milosrdnoj ljubavi. Na taj su način postavljeni temelji vjere za Kateri, a često i za nas. Ona ju je primila od majke na dijalektu, na dijalektu vjere.

Kad je Kateri bilo četiri godine, njezin je narod pogodila teška epidemija velikih boginja. Umrli su joj i roditelji i mlađi brat, a samoj Kateri ostali su ožiljci na licu i problemi s vidom. Od tada pa

nadalje Kateri se morala suočavati s mnogim teškoćama: svakako fizičkim, zbog posljedica velikih boginja, ali i s nerazumijevanjima, progonima, pa čak i prijetnjama smrću kojima je bila izložena nakon svog krštenja na Uskrs 1676. godine. Sve je to u Kateri pobudilo veliku ljubav prema križu, konačnom znaku ljubavi Kristove, koji se za nas predao do kraja. Svjedočenje evanđelja, naime, ne uključuje samo ono što je ugodno, nego moramo znati također nositi i svoje svakodnevne križeve sa strpljivošću, pouzdanjem i nadom. Strpljivost pred teškoćama, pred križevima: strpljivost je velika kršćanska krepost. Tko nije strpljiv nije dobar kršćanin. Strpljivost u podnošenju: u podnošenju teškoća i podnošenju drugih, koji su ponekad dosadni ili ti prave probleme. Život Kateri Tekakwithe pokazuje nam da se svaki izazov može svladati ako otvorimo svoje srce Isusu, koji nam daje milost koja nam je potrebna: strpljivost i srce otvoreno Isusu, to je recept za dobar život.

Nakon krštenja, Kateri se morala skloniti među Mohikance u isusovačku misiju u blizini grada Montreala. Tamo je svako jutro išla na misu, posvećivala vrijeme klanjanju pred Presvetim, molila krunicu i živjela pokorničkim životom. Ta je njezina bogoljubnost ostavljala dubok dojam na sve u toj misiji. Prepoznali su u Kateri privlačnu svetost jer je bila plod njezine duboke ljubavi prema Bogu. To je svojstveno svetosti – privlačiti. Bog nas poziva privlačnošću, poziva nas tom željom da nam bude blizu i ona je osjetila tu milost Božje privlačnosti. Ujedno je učila djecu iz misije moliti i, neprestanim ispunjavanjem svojih zadaća, uključujući brigu za bolesnike i starije osobe, pružala je primjer poniznog služenja Bogu i bližnjemu s ljubavlju. Vjera se uvijek izražava u služenju. Vjera ne služi neprirodnom uljepšavanje sebe samih, svoje duše: ne, ona je tu da služimo. Iako su je nagovarali da se uda, Kateri je, umjesto toga, željela potpuno posvetiti svoj život Kristu. Kako nije mogla stupiti u posvećeni život, zavjetovala se na trajno djevičanstvo na blagdan Blagovijesti, 25. ožujka 1679. Taj njezin izbor otkriva još jedan vid apostolske revnosti: potpuno predanje Gospodinu. Sigurno da nisu svi pozvani dati isti zavjet što ga je dala Kateri, ali svaki je kršćanin pozvan svakodnevno se nepodijeljena srca posvećivati pozivu i poslanju koje mu je Bog povjerio, služeci njemu i bližnjemu u duhu ljubavi.

Draga braćo i sestre, Katerin je život još jedno svjedočanstvo da apostolska revnost podrazumijeva kako životno jedinstvo s Isusom, jačano molitvom i sakramentima, tako i želju za širenjem ljepote kršćanske poruke kroz vjernost vlastitom pozivu. Katerine su posljednje riječi prelijepe. Prije nego će umrijeti rekla je: „Isuse, volim te“.

Stoga i mi, crpeći snagu od Gospodina, kao što je to činila sveta Kateri Tekakwitha, učimo obavljati svakodnevne poslove na izvanredan način i tako svaki dan rasti u vjeri, ljubavi i revnom svjedočenju za Krista.

Ne zaboravimo: svaki je od nas pozvan na svetost, na svetost svaki dan, na svetost zajedničkog kršćanskog života. Svaki od nas ima taj poziv: nastavimo tim putem. Gospodin nam sigurno neće uskratiti svoju prisutnost.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] I molim vas, obnovimo svoju blizinu i svoju molitvu za dragu i mučeničku Ukrajinu, koja je tako teško kušana velikom patnjom.

Apel Svetoga Oca

Preksutra, 1. rujna slavi se *Svjetski dan molitve za skrb o stvorenom svijetu*, čime započinje Vrijeme stvorenoga koje će trajati do 4. listopada, blagdana svetog Franje Asiškog. Tog datuma namjeravam objaviti jednu pobudnicu, drugi *Laudato si'*. Ujedinimo se s našom braćom i sestrama kršćanima u predanom zalaganju oko čuvanja stvorenog svijeta kao svetog Stvoriteljevog dara. Potrebno je stati uz žrtve ekološke i klimatske nepravde, nastojeći okončati besmisleni rat protiv našeg zajedničkog doma. Pozivam sve na rad i molitvu da iznova vrvi životom.
